

Pepeljuga

Pepeljuga je bila marljiva i dobra djevojka. Kao mala djevojčica ostala je bez roditelja te je živjela sa zločestom maćehom i dvije još zločestije polusestre koje su Pepeljugu iskorištavale. Svakoga je dana naporno radila, čistila, prala i kuhala. No njezina zla maćeha uvijek je nalazila razloga da je grdi, kažnjava i da na nju viče. Maćeha ju nije voljela i držala ju je zatvorenu kao sluškinju.

Jedne se večeri u kraljevu dvoru održavao svečani bal. Sve djevojke iz kraljevstva bile su pozvane na ples. Došlo je vrijeme da princ među njima pronade svoju princezu, odnosno buduću kraljicu. I Pepeljuga je željela ići, ali ona nije imala svečanu haljinu niti cipele u kojima bi došla u dvorac. osim toga, zločesta joj je maćeha zabranila da ide na bal. Naredila joj je da ostane kod kuće i čisti.

Pepeljuga je bila toliko tužna zbog svoje nesreće da je otišla na grob svoje prave majke i tamo je glasno plakala. Uto se dogodilo prekrasno čudo i prava čarolija! Pojavila se dobra vila koja je odlučila pomoći tužnoj djevojci.

Pepeljuga je odjednom na stablu ugledala prekrasnu svilenu haljinu protkanu zlatnim nitima. Ptice koje su čule njezin plač i tugu, u kljunovima su joj donijele veo i staklene cipelice. od bundeve dobra je vila napravila raskošnu kočiju. Pepeljuga je sada bila spremna za bal. No vila ju je upozorila da će čarolija trajati samo do ponoći. Prije no što sat otkuca ponoć, Pepeljuga se mora vratiti

Na plesu nitko nije prepoznao Pepeljugu u divnoj zlatnoj haljini. Inače je uvijek živjela zaprljana pepelom pored peći, gdje je čak morala i spavati. zato je i dobila ime Pepeljuga. Sada je sva blistala u najljepšoj odjeći, smijala se i plesala poput vile. Na balu je bio i mladi princ kojem se Pepeljuga odmah svidjela. Odlučio je plesati samo s njom, koliko mu je draga u trenu postala.

I Pepeljuga je uživala te je umalo zaboravila na čaroliju. Tik što je sat otkucao ponoć, istrgnula se iz prinčeva naručja i potrčala kući. Toliko je brzo trčala da je putem izgubila jednu staklenu cipelicu. Princ je potrčao za njom, ali nije je uspio uhvatiti. Jedino što mu je ostalo od lijepe djevojke u koju se zaljubio, bila je mala staklena cipelica.

Pepeljuga se vratila kući prije maćeha i zločestih polusestri. One nisu ni slutile da je lijepa djevojka na balu kojoj su svi divili, bila upravo Pepeljuga.

Princ nije želio odustati od svoje ljubavi i odlučio je uzeti cipelicu, pretražiti čitavo kraljevstvo kako bi pronašao djevojku kojoj cipelica najbolje pristaje. Tako je jednog dana došao i u Pepeljugin dom. Maćeha je gurala svoje dvije kćeri, ali cipelica ni jednoj nije pristajala. Princ je strogo pitao ima li u kući još koja djevojka. Naravno, maćeha je sakrila Pepeljugu, ali princu je morala kazati istinu. Dovala je Pepeljugu

pred princa. Kad joj je stavio staklenu cipelicu na nogu, ona je savršeno pristajala njezinu malom i nježnom stopalu.

Kako je u cijelom kraljevstvu cipelica pristajala samo Pepeljugi, princ je shvatio da je ta skromna i lijepa djevojka upravo ona koja ga je očarala na balu. Odlučio je zaprositi Pepeljugu koja je pristala, jer i ona se zaljubila u dobrog princa.

Uskoro su se vjenčali i Pepeljuga je započela novi, sretni život na dvoru.

A maćeha? Ona je ostala posramljena i bijesna u svojoj kući gdje ju je izjela vlastita zloba.